

Βοϊράνη

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΔΡΑΜΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1994
ΕΤΟΣ 3ο
Αριθ. Φύλλου
15

Πικρές αλήθειες

Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες τρία χρόνια από τότε που γεννήθηκε η ίδεα της "Βοϊράνης" της εφημερίδας του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού μας, που η έκδοσή της χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από σημαντικούς πνευματικούς ανθρώπους της ευρύτερης περιοχής μας και αποτέλεσε το καμάρι των συγχωριανών μας, που είδαν το χωριό τους να αποκτά μια ξεχωριστή φωνή και να προβάλλεται σ' όλα τα πλάτη και μήκη της γης.

Στο διάστημα αυτό κυκλοφόρησαν 15 φύλλα, όπου μεταξύ των άλλων, έγινε μια σοδαρή προσπάθεια να καταγραφεί η ιστορία του χωριού μας, να καλυφθούν όλα τα σημαντικά γεγονότα της κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής ζωής, να δοθούν ερεθίσματα σε μαθητές και γονείς για μεγαλύτερη επαφή με το βιθλίο και τις πνευματικές αναζητήσεις, να προβληθούν τα προβλήματα των γεωργών και των νέων μας και να σκιαγραφηθούν, χαρακτηριστικά πρόσωπα του χωριού μας, που η ζωή τους ίσως θα έπρεπε να αποτελέσει πρότυπο για πολλούς.

Το πιο σημαντικό όμως έργο της "Βοϊράνης" ήταν η επαφή και επικοινωνία μέσω αυτής με τους συγχωριανούς μας, που ζουν έξω απ' αυτό και κυρίως στο εξωτερικό, για τους οποίους αποτελούσε το ζωντανό και σταθερό νήμα σύνδεσης με την ιδιαίτερη πατρίδα τους και με όσα συμβαίνουν σ' αυτήν.

Δυστυχώς είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω, μιλώντας πλέον σε πρώτο πρόσωπο, "ενώπιος - ενωπίω" ότι η ελπιδοφόρα αυτή προσπάθεια δεν θήκε την ανταπόκριση που περιμέναμε από το σύνολο σχεδόν των συγχωριανών μας και κυρίως, αυτών που ενώ είχαν αντικειμενικά την δυνατότητα να συνδράμουν με οποιοδήποτε μέσο και τρόπο, δεν το έπραξαν για λόγους που μόνο αυτοί μπορούν να προσδιορίσουν. Κανεὶς όμως απ' αυτούς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν επιζητήσαμε με κάθε τρόπο και με ιδιαίτερη μάλιστα φορτικότητα την συνδρομή τους, μέσα από τις στήλες της "Βοϊράνης" που φιλοδόξησε εξ αρχής να αποτελέσει δημοκρατικό βήμα, ελεύθερης έκφρασης, γνώμου προσδηματισμού και καλοπροσαίρετης αμφισθήτησης και κριτικής. Περιμέναμε την "Βοϊράνη", φύλλο με φύλλο να αυξάνει τους συνεργάτες της και να φιλοξενεί πλήθος από συνεργασίες, απόψεις, επιστολές και υποδείξεις κυρίως από νέους. Αντ' αυτού με λύπη διαπιστώνουμε ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, σε σημείο μάλιστα σήμερα να μην ενδιαφέρεται κανεὶς σοδαρά για την πορεία της.

Δυστυχώς ο Πολιτιστικός Σύλλογος, αποδείχθηκε ανεπαρκής στην στελέχωσή του, για την διαμόρφωση με τον καιρό μιας σωστής οργάνωσης εγγραφής και αύξησης των συνδρομητών, εντός και εκτός του χωριού, της λήψης συνδρομών και διαφημίσεων, που θα ανακούφιζαν οικονομικά την εφημερίδα και κυρίως στο θέμα της έγκαιρης και σωστής διανομής της.

Έτσι σε συνδυασμό με την παντελή αδιαφορία για την οργάνωση και αποτελεσματική διάδοση της ίδεας της "Βοϊράνης" φθάσαμε στο σημείο, ενώ στον πρώτο καιρό εκδιδόταν και διανεμόταν 1.500 φύλλα, σήμερα, να εκδίδονται μόνο 800, από τα οποία ένας μεγάλος αριθμός να μένει αδιάθετος.

Είναι χαρακτηριστικό και ιδιάτερα λυπηρό, ότι ούτε 100 συγχωριανοί μας δεν είναι συνδρομητές της "Βοϊράνης" ενώ είναι αμφιθόλιο αν υπάρχουν οικονομικά τακτοποιημένοι "συνδρομητές".

Είναι φανερό, αγαπητοί συγχωριανοί, ότι με τέτοιες προϋποθέσεις δεν είναι νοητό να μιλάμε για συνέχιση έκδοσης της "Βοϊράνης" και μάλιστα από τον ουσιαστικά αδρανοποιημένο Πολιτιστικό Σύλλογο.

Το τονίσαμε πολλές φορές και το επαναλαμβάνουμε, ότι η έκδοση της "Βοϊράνης" η οποία έδωσε δείγματα αντικειμενικότητας και έλλειψης πάσης φύσεως εξαρτήσεως, δεν έχει νόημα αν δεν αποτελεί κτήμα και προσωπική υπόθεση του συνόλου των συγχωριανών μας. Είναι φανερό και "ηλιού φαεινότερο" σε κάθε καλόπιστο αναγνώστη, ότι η συνέχιση έκδοσής της, θα αποτελούσε ανόητη πολυτέλεια όταν αδυνατεί να καλύψει και τα ελάχιστα έξοδα έκδοσής της και όταν συναντά την καθολική σχέδον αδιαφορία.

Κάποτε πρέπει να πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, όσο κι αν η αλήθεια είναι πικρή. Δυστυχώς είμαστε άιοι της μοίρας μας και του κακού ριζικού μας. Είναι λυπηρό να διαπιστώνει κανεὶς, ότι στην έκδηλα παρακμακή εποχή μας, το αληθινό φως τυφλώνει και είμαστε καταδικασμένοι να σερνόμαστε "άμοιροι και άθουλοι αντάμα" στα σκοτάδια της ηλεκτρονικής βαρβαρότητας και του εκχυδαίσμου, απελπιστικά μόνοι, δίχως επίδια και προοπτική.

Μέσα στο πολιτιστικό σκοτάδι που βιώνουμε την "Βοϊράνη" ήταν μια κάποια αχτίδα φωτός. Το φως αυτό είναι ανάγκη να το συντηρήσουμε κι ας είναι ενοχλητικό. Ας ονειρευτούμε λοιπόν κι ας ψάξουμε να θρύβωμε στα όνειρά μας μέσα Δον Κιχώτες να γυρίζουν ανεμόμυλους, γιατί στ' αλήθεια δύσκολο είναι να τους βρίσκει κανεὶς ζωντανούς μπροστά του. Εξ' άλλου φαντάζουν τόσο αφελείς και αστείοι ωστε νάνοι και αχρείστοι, όσο και η "Βοϊράνη" αποδείχθηκε αχρείστη.

Καληνύχτα σας ...

K.K.K.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Έτος 1946. Κοπέλες του χωριού σε αναμνηστική πόζα

Δεύτερο μέρος

Στο πρώτο μέρος του άρθρου αυτού που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της "Βοϊράνης" επιχειρήσαμε να περιγράψουμε τα σημαντικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην περιοχή μας, λίγο πριν και μετά τη μεγάλη σφαγή της 29ης Σεπτεμβρίου 1941, που στοίχισε τη ζωή χιλιάδων αθώων Ελλήνων κυρίως νέων και γυναικόπαιδων.

Στο δεύτερο μέρος θα αναφερθούμε στον χαρακτήρα της εξέγερσης και στα γεγονότα που ακολούθησαν και συνέβησαν στο χωριό μας κατά την διάρκεια της βουλγαρικής κατοχής, έτοι όπως μας τα περιέγραψαν οι συγχωριανοί που τα έζησαν.

Ο χαρακτήρας της εξέγερσης

Πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν από πολλούς για τον χαρακτήρα της εξέγερσης

Τα γεγονότα στο χωριό μας, μετά την μεγάλη σφαγή της 29-9-1941

Μια ιστορική αναδρομή με άγνωστες μέχρι τώρα πτυχές, στη μνήμη όσων έχασαν την ζωή τους ή αγωνίστηκαν κατά των Βουλγάρων στην κατοχική περίοδο

Γράφει ο Κων/νος Κυριαζής - Κηφουρός

του συγχωριανού μας Παντελή Ιωσηφίδη, ο οποίος έζησε από πολύ κοντά τα γεγονότα λόγω και της κομματικής θέσης που κατείχε τότε (υπεύθυνος ΚΝΕ - νεολαίας Κ.Κ.Ε.). Σήμερα ο κυρ - Παντελής σε βαθύ γήρας και τυφλός, αλλά με πεντακάθαρο μιαλό, απαλλαγμένος από τις συναισθηματικές φορτίσεις του παρελθόντος, προσεγγίζει με νηφαλιότητα την ουσία των γεγονότων και δίνει την πραγματική τους διάσταση.

Διαβάσαμε στο πρώτο μέρος του άρθρου ότι ήταν ο μόνος που διαφώνησε στην ιστορική σύσκεψη στελεχών του ΚΚΕ που έγινε στις αρχές Σεπτεμβρίου στο σπίτι του συγχωριανού μας Κώστα Αντωνιάδη, παρουσία του δικηγόρου Χρήστου Καγιά - Καλαϊτζή που ηγήθηκε αργότερα της ένοπλης επίθεσης στο αστυνομικό τμήμα Δοξάτου. Στην πρόταση του

της 29.9.1941, που ήταν κατά γενική ομολογία η πρώτη μαζική ένοπλη εξέγερση στην Ευρώπη κατά των δυνάμεων του άξονα. Τα περισσότερα από αυτά πολιτικές σκοπιμότητες των καιρών και στηρίζονται σε αφγήσεις και μαρτυρίες των πρωταγωνιστών εκείνης της εποχής. Μία από αυτές και ίσως από τις πλέον αξιόπιστες είναι

Η συνέχεια στην 4η σελίδα

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

**Εκλογές
για ανάδειξη
νέου Δ.Σ**

Για την 6.2.1994 έχει προγραμματιστεί η επαναληπτική τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου, που θα έχει σαν κύριο αντικείμενο την έγκριση των πεπραγμένων του απερχόμενου Δ.Σ. και την εκλογή νέου.

Με βάση της μέχρι σήμερα πληροφορίες δεν ακούγονται πολλά ονόματα για την θέση υποψηφιοτήτων.

Ελπίζουμε μέχρι τη Γενική Συνέλευση, να προβιβούμεθαν συγχωριανοί μας, κυρίως νέοι, που είναι σε θέση να προσφέρουν στο σύλλογο και κατά συνέπεια στη πολιτιστική αναβάθμιση του τόπου μας.

Θα πρέπει κάποτε να καταλάβουν οι μορφωμένοι του χωριού μας, καθηγητές, δάσκαλοι και άλλοι, ότι είναι κατ' εξοχήν κατάλληλοι για τη συμμετοχή τους στην διοίκηση του συλλόγου, αφού αυτοί αποτελούν κατά τεκμήριο τον πνευματικό φάρο ενός μικρού τόπου και το παράδειγμα κυρίως για τους νέους. Και θα πρέπει ακόμη να γίνει κάποτε αντιληπτό ότι η πολιτιστική αναβάθμιση ενός τόπου για την οποία όλοι κόποταν δεν γίνεται με λόγια μέσα απ' τα καφενεία και

Από θεατρική παράσταση του Συλλόγου

την αναπαυτική πολυθρόνα του σπιτιού μας, αλλά με συγκεκριμένες πράξεις και συμμετοχή στα κοινά. Οι εκλογές στον πολιτιστικό σύλλογο είναι ένα βήμα. Ιδού λοιπόν η Ρόδος ιδού και το ... πήδημα...

Θεατρικά έργα από τον Σύλλογο

Μια σημαντική προσπάθεια βρίσκεται στα σκαριά για το ανέβασμα από τον Πολιτιστικό Σύλλογο του γυναστού Θεατρικού έργου του Γρηγ. Ξενόπουλου "Το φιόρο του Λεβάντε".

Το έργο αποτελεί μια ηθογραφία εποχής με κωμικά στοιχεία και αγαπηθήκε πολύ από τους νεοελλήνες σκηνοθέτες, που το

ανέβασαν πολλές φορές σε θέατρα και τηλεόραση.

Την ευθύνη για την παράσταση θα την έχει ο κ. Πάνος τομπουλίδης και στην διανομή των ρόλων ακούγεται ότι θα πάρουν μέρος 17 άτομα. Ευχόμαστε την σύντομη υλοποίηση της ιδέας και ... καλή επιτυχία.

- Άλλα και οι μικροί μαθητές που μαθαίνουν παραδοσιακούς χορούς στο Σύλλογο, άρχισαν την προετοιμασία τους για το ανέβασμα του έργου της Αντιγόνης Μεταξά "Ο τυχερός κούκλος". Πρόκειται για ένα δίπρακτο σκέτο, στο οποίο θα πάρουν μέρος 20 παιδά. Την ευθύνη για το ανέβασμά του την έχει η δασκάλου του Συλλόγου Μαρία Μαυρίδη.

Ανάδειξη Νέου Δ.Σ. στον Πολιτιστικό Σύλλογο

Τελικά πριν κυκλοφορήσει η "Βοϊράνη" και ενώ βρισκόταν για εκτύπωση στο τυπογραφείο, έγιναν οι εκλογές για ανάδειξη νέου Δ.Σ στον Σύλλογο, την Κυριακή 6.2.94, μετά από επαναληπτική Γ.Σ. λόγω ελλείψεως απαρτίας.

Δυστυχώς η συμμετοχή των μελών στη Γ.Σ. ήταν απογοητευτική, γεγονός που θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας.

Από τις εκλογές που έγιναν αναδείχθηκε το παρακάτω Δ.Σ. το οποίο ακόμη δεν συγκροτήθηκε σε σώμα:

Φωτιάδης Νικόλαος
Μαυρίδου Μαρία
Συμεωνίδης Σάββας
Πολιτίδου Μαρία
Σιμόκογλου Κούλα
Κατσαντώνης Σωτήρης
Νικολαΐδης Γεώργιος

Αποχαιρετιστήρια Επιστολή του Προέδρου του Δ.Σ. του Συλλόγου κ. Στάθη Σιμόκογλου

Με την συμπλήρωση ενός έτους ως πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου θα ήθελε να ευχαριστήσω τα μέλη του Δ.Σ. για τη συνεργασία που είχαμε την χρονιά που μας πέρασε.

Επίσης να ευχαριστήσω θερμά τον κ. Τάσο Ασλανίδη δάσκαλο του χορού, την Μαστίχα Μαυρίδη και την Σοφία Ταλανίδη για την βοήθειά τους στην εκμάθηση παραδοσιακών χορών στα παιδιά. Να ευχαριστήσω την συντακτική επιτροπή της εφημερίδας "ΒΟΪΡΑΝΗΣ" και όλους όσους συνεργάστηκαν για να βγει αυτή η εφημερίδα.

Να ευχηθώ στην Νέα Διοίκηση του Συλλόγου που θα προκύψει από τις εκλογές που θα γίνουν την πρώτη εβδομάδα του Φεβρουαρίου, καλή δουλειά και καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο τους.

Κλείνοντας εύχομαι σε όλο τον κόσμο υγεία, ευτυχία και ειρηνικό το 1994.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΣΤΑΘΗΣ ΣΙΜΗΚΟΓΛΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Καισίδου Ελένη του Νικολάου και της Σοφίας γεννήθηκε το 1926, στην Ρωσία απεβίωσε στις 3.11.93
- Κοντόπουλος Αθανάσιος του Δημητρίου και της Μαρίας γεννήθηκε το 1934 στον Άγιο Αθανάσιο απεβίωσε στις 11.11.93
- Τοπαλίδης Παναγιώτης του Γεωργίου και της Μαρίας γεννήθηκε το 1937 και απεβίωσε στις 11.11.93
- Παπαδοπούλου Μαρία του Γεωργίου και της Παρθένας γεννήθηκε το 1928 απεβίωσε στις 12.11.93
- Τσιγάλογλου Νικόλαος του Παναγιώτη και της Μαρίας γεννήθηκε το 1929, απεβίωσε στις 15.11.93
- Μαυρόπουλος Δημήτριος του Προδρόμου και της Μαρούλας γεννήθηκε το 1898 απεβίωσε στις 24.11.93
- Μαχαιρίδου Δέσποινα του Πολυχρόνη και της Σόνιας γεννήθηκε το 1920 και απεβίωσε στις 27.11.93
- Παπαδοπούλου Αθανασία του Παναγιώτη και της Παρθένας γεννήθηκε το 1929 απεβίωσε στις 30.11.93
- Παπαδόπουλου Καλλιόπη του παύλου και της Αναστασίας γεννήθηκε το 1915 απεβίωσε στις 16.12.93]
- Καζακίδου Δημήτρα του Σταύρου και της Σταματίας γεννήθηκε το 1973 απεβίωσε στις 19.12.93
- Παπαδόπουλος Νικόλαος του Δημητρίου και της Δέσποινας γεννήθηκε το 1924 απεβίωσε στις 26.12.93
- Δημητριάδου Μαρία του Γεωργίου και της Κυριακής γεννήθηκε το 1982, απεβίωσε στις 28.12.93
- Καμπάντανη Ανδρονίκη του Δημητρίου και της Ασπασίας γεννήθηκε το 1922 απεβίωσε στις 29.12.93
- Κοντοθανάση Χαρίκλεια του Χρήστου και της Σύρμως γεννήθηκε το 1930 απεβίωσε στις 30.12.93

ΓΑΜΟΙ

- Εμμανουηλίδης Σάββας του Γεωργίου και της Φωτεινής με την Ζορτίδου Ελένη του Χαράλαμπου και της Κυριακής στις 20.11.93 στον Άγιο Αθανάσιο
- Μαυρόπουλος Δημήτριος του Παρασκευά και της Μάρθας με την Καμπασακάλη Ελένη του Γρηγορίου και της Ελένης στις 18.1.94 στον Άγιο Αθανάσιο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Δραγουδάκη άρρεν του Στεφάνου και της Μεταξένιας γεννήθηκε στις 11.1.94
 - Ναλμπάνη Παρθένα του Δημητρίου και της Άννας γεννήθηκε στις 19.12.93
 - Ζηλακάκη θήλυ του Δημητρίου και της Χρυσής γεννήθηκε στις 30.12.93
- Τα παραπάνω στοιχεία μας δόθηκαν από την κ. Νούλα Κιαμουρίδου, βοηθό Ληξιάρχου.

Σημαντικός και ιδιαίτερα αυξημένος ο φετεινός προϋπολογισμός της κοινότητας, ύψους 155.000.000

Από έργα που εκτελούνται συηνή Κοινότητα

- ται να ενταχθεί στο 20 πακέτο Ντελόρο)
- Συντήρηση και αμμοχαλικόστρωση οδών 2.300.000
 - Συντήρηση οδών με ασφαλτοτάπητα 2.360.000
 - Κατασκευή κρασπέδων κοιν. οδών 15.000.000
 - Ασφαλτοστρώσεις οδών 7.775.000
 - Διάνοιξη νέων οδών 2.300.000
 - Βελτισμοί οδών 1.400.000
 - Ανέγερση κτιρίου πολλάπλων χρήσεων 2.000.000
 - Κατασκευή παιδικών χαρών 2.000.000
 - Βιοτεχνικό πάρκο 100.000
 - Διαμόρφωση πλατειών 2.360.000
 - Χρηματοδότηση σχολείων 7.000.000
 - Χρηματοδότηση συλλόγων 1.300.000
 - Φιλαρμονική και βιβλιοθήκη 3.200.000
- Τα πιο πάνω στοιχεία μας δόθηκαν από τον Γραμματέα της Κοινότητας κ. Κων/νο Μιχαηλίδη

βοϊράνη

ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
του Αγίου Αθανασίου Δράμας

Εκδότης :
Πολιτιστικός Συλλόγος
Αγίου Αθανασίου
Τ.Κ. 661 00
ΤΗΛ. 67.500

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Επίσημες συνδρομές
Εσωτερικού 1.500 δραχ.
Εξωτερικού (Γερμανία) DM 30
σε δολ. ΗΠΑ 20 \$

**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ**

Οι συνδρομές για την "Βοϊράνη" καθώς και οι επιστολές συνεργασίας μπορούν να στέλνονται στη διεύθυνση του Συλλόγου.

Χειρόγραφα δημοσιεύμενα
ή μη, δεν επιστρέφονται

Ηλεκτρονική
στοιχειοθεσία, φίλμ,
μοντάζ, εκτύπωση
FOTO - OFFSET
Τυπογραφείο

★ ΑΣΤΗΡ</b

ΑΡΘΡΑ - ΣΥΝΕΠΑΣΙΕΣ

Του Γεωργίου Κεσσίδη μαθητή β' τάξεως Λυκείου

Το χείμενο που ακολουθεί αποτελεί μια ενδιαφέρουσα συνεργασία του μαθητή της Β' τάξεως Λυκείου Δοξάτου Γεωργίου Κεσσίδη του Ιωάννου και της Δέσποινας, ο οποίος μεζί με την οικογένειά του εγκαταστάθηκε πρόσφατα στο χωριό μας, προερχόμενος από το Σοχούμι της Γεωργίας (πρώην Δημοκρατία της Ε.Σ.Σ.Δ.).

Η ιστορία του ελληνισμού στα παράλια της Μαύρης θάλασσας είναι μεγάλη και μακράς διαρκείας. Οι έλληνες είχαν εγκατασταθεί στην Κρυμαία, στον Καύκασο, στον Πόντο. Με την περιοχή του Καυκάσου, Κολχίδας είναι συνδεδεμένος ο μύθος των Αργοναυτών, το χρυσόμαλλο δέρας. Οι κυριότερες εστίες του ελληνισμού, δηλ. οι συμπαγείς πλυνθησμοί τους ήταν εγκατεστημένοι στο νότιο τμήμα της Χερσονήσου της Κρυμαίας και στο νοτιοδυτικό τμήμα του Καυκάσου. Οι έλληνες στις περιοχές εκείνες ασχολούνταν με το εμπόριο, καθόριζαν την οικονομική ζωή και είχαν πάντα καλές σχέσεις με τους ντόπιους.

Μέχρι τώρα τα μεγαλύτερα και ομορφότερα κτίρια που ανήκαν στους έλληνες πλουσίους, χρησιμοποιούνταν για βιβλιοθήκες, νοσοκομεία, ξενοδοχεία.

Μετά από την καταστροφή του Πόντου ο μεγαλύτερος αριθμός

Μετά από την καταστροφή του Πόντου ο Σεναλύτερος αριθμός

ελλήνων, καταδιωκόμενος από τους τούρκους, κατέφυγε στη γειτονική Γεωργία που ήταν τότε προτεκτοράτο της Ρωσίας. Εκεί εγκαταστάθηκαν στις περιοχές της Τσχάακα, Ντμανίση, Σουχούμη, Μπατούμη. Στην ίδια περιοχή της Νοβορώσιας, Σταυρούπολης, Κρασνονταρ ειδικά στην περιοχή της Αμπχαζίας, στο Σουχούμι την πρωτεύουσά της, ήταν περίπου 300 - 700.000 έλληνες. Εγκατεστημένοι στις πόλεις και τα χωριά διακρίνονταν για την εργατικότητα, φιλικότητα και κοινωνικότητά τους. Έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην κοινωνία της

κατανωπού ρυκό θητώ
περιοχές όπου διέμε-
ναν, και είχαν μεγάλο
πλούτο στα χέρια τους.
Αυτό γίνονταν στις δε-
καετίες του 20 και 30.
Στα χρόνια εκείνα λει-
τουργούσαν ελληνικά
σχολεία, κυκλοφορού-
σαν ελληνικές εφημερί-
δες στην ελληνική
γλώσσα. Οι έλληνες
ευημερούσαν.

Όταν άρχισε η επα-
νάσταση, οι έλληνες
την έβλεπαν με σκεπτι-
κισμό και ίσως γιατί ευ-
πορούσαν δεν την ήθε-
λαν. Με την άνοδο του
Στάλιν στην εξουσία
άρχισαν τα πρώτα προ-

βλήματα για τις ελληνικές κοινότητες. Εκαψαν τα σχολεία και οι εφημερίδες, καταδιώχθηκαν άνθρωποι. Άρχιζε η Σοβιετική περίοδος της ιστορίας των ελλήνων εκεί. Και το 1945 με την ψεύτική πρόθεση ότι θα τους πήγαιναν στην Ελλάδα σήκωσαν εκατοντάδες χιλιάδες των ελλήνων από τις παραδοσιακές τους εστίες στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας να τους εξορίσουν στα διάφορα μέρη του Καζαχστάν. Στα εγκατελελημένα σπίτια τους έβαλαν τους Γεωργιανούς από

τα βάθη της Γεωργίας.
Οι κακουχίες των ελλήνων μόλις άρχιζαν. Αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν τα πανέμορφα, παραμυθένια μέρη και φορτωμένους στις αμαξοστοιχίες, τους έφεραν στις στέππες του Καζαχστάν. Εκεί στις αχανείς στέππες αφέθηκαν στο έλεος του Θεού, χωρίς καμιά υποστήριξη. Πολλοί που άντεξαν τις κακουχίες που υπέστησαν, μπόρεσαν να ξαναδημιουργηθούν. Μεταμόρφωσαν εκείνα τα μέρη

πρόοδο της Σοβιετικής Ένωσης. Όπως ο Γεν. Γραμματέας του ΚΚΣΕ Γιοκρι Αντροποβ, ο ναύαρχος του στόλου της Μαύρης Θάλασσας Μαυρόπουλος, ο Δήμαρχος της Μόσχας Ποποβ, ο ήρωας του πολέμου πιλότος Κοκκινάκης και πολλοί άλλοι. Ακόμα από το 1930 υπήρχαν αυτοί που μετανάστευαν στην Ελλάδα, αλλά τότε αυτό ήταν δύσκολο γιατί υπήρχαν πολλά και διάφορα αίτια. Όμως τα πρώτα μεταναστευτικά ρεύματα των ελλήνων για την Ελλάδα άρχισαν να εμφανίζονται το 1985, λόγω της περεστροϊκας στην Σοβιετική κοινωνία. Συγκεκριμένα υπήρχαν πολλά και βαθύτερα αίτια. Το 1991 ο ξαφνικός πόλεμος στην Αμχαζία όπου ακόμα διέμεναν 1000 έλληνες που εγκλωβίστηκαν εκεί λόγω των νευρογότων

Στη διάρκεια του πολέμου υπέστησαν πολλές βαρβαρότητες από την πλευρά των γεωργιανών. Τα γεγονότα αυτά στάθηκαν αφορμή για να οργανώσει η ελληνική κυβέρνηση την επιχείρηση "Χρυσόμαλλο Δέρας" με σκοπό να διασωθούν οι τελευταίοι απόγονοι του Ιάσωνα από τις νέες κακουχίες και τον οριστικό αφανισμό.

KAINA: Χαμηλές τιμές Αυξημένα προβλήματα

Το άρθρο αντέχει αναδημοσίευση από την "ΗΧΩ" της Δράμας

Αυξάνονται συνεχώς
όσο ο χρόνος περνά¹
και τα καπνά παραμέ-
νουν αδιάθετα - τα μη-
νύματα αγανάκτησης και
απόγνωσης των καπνο-
παραγωγών της Δράμας
και των γειτονικών της
Νομών, που αντιμετωπί-
ζουν πλέον σοβαρότατα
προβλήματα εξαιτίας
της κατάστασης που
επικρατεί και των αδιε-
ξόδων της.

Μέσα Φεβρουαρίου
οπίμερα, και δεν έχουν
προσδιοριστεί ακόμη οι
τιμές πώλησης του κα-
πνού της περισσινής
περιόδου, με αποτέλε-
σμα οι καπνοπαραγωγοί
να ζουν κυριολεξτικά
με χρήματα από δάνεια
που έχουν πάρει, στο
έλεος των καπνεμπό-
ρων που η Ευρωπαϊκή
Κοινότητα τους αναγό-

ρευσε, σκόπιμα, ως μοναδικούς διαχειριστές του προϊόντος ανά την Ευρώπη. Στη σειρά των μέτρων που πέρυσι θεσπίστηκαν για τον καπνό από την Κοινότητα, ήρθε να προστε-

ματοδότηση ανά κιλό καπνού από την Ευρω-
παική Κοινότητα, τη
στιγμή που μόνο το
ECU πήρε 40% πάνω
και ο πληθωρισμός ανε-
βαίνει συνεχώς σταθε-
ρά.

Στο μεταξύ, τα συμβόλαια παραμένουν ως έχουν, χωρίς να έχουν καταρτηθεί, με αποτέλεσμα, ο κάθε καπνοπαραγωγός να είναι δεσμευμένος στον έμπορο με τον οποίο υπέγραψε συμβόλαιο, με μηδαμινές δυνατότητες απδέσμευσής του και χρονοβόρες διαδικασίες (όταν σύμφωνα με τη δική του εκτίμηση, η ποιότητα της παραγγής του δεν ανταποκρίνεται με τη τιμή που ο έμπορος δίνει).

Το γεγονός μάλιστα,

To κόψιμο της φούντας

να παρέχεται η δυνα-
τότητα στους καπνε-
μπόρους, να εισπράτ-
τουν την πριμοδότηση
που η ΕΟΚ δίνει στους
καπνοπαραγωγούς (και
συμπεριλαμβάνεται
στην τελική τιμή πώλη-
σης του προϊόντος) και
να την εκμεταλλεύο-
νται για 42 ημέρες
μετά την παραλαβή
των καπνών από τους
καπνοπαραγωγούς, δη-

μιουργεί μια κατάσταση
κατά την οποία κερδο-
σκοπούν οι έμποροι,
ενώ οι καπνοπαραγω-
γοί συνεχίζουν να ζουν
με δανεικά.

Χρειάζεται λοιπόν η λήψη δραστικών πλέον μέτρων, για την άρση του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει οι καπνοπαραγωγοί, καθώς και διεκδικητική

πίεση στην Κοινότητα,
για την αλλαγή των δε-
δομένων που σήμερα
ισχύουν για τα καπνά.

Μια παλαιότερη μάλιστα πρόταση για δημιουργία καπνικών συνεταιρισμών, που θα έχουν την ευθύνη δικίνησης και προώθησης του προϊόντος, φαίνεται σήμερα ιδιαίτερα αναγκαία και επίκαιρη.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Καγιά για έξοδο στο βουνό και προετοιμασία όπως είναι σήμερα, με το σκεπτικό ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί από Βουλγάρους αντιφασίστες και από την Σοβιετική Ένωση, ο κυρ - Παντελής αντέταξε: "Άκουσε σύντροφε με λιανοντούφεκα και ανεπιβεβαίωτες υποσχέσεις δεν γίνονται επαναστάσεις". Συγχρόνως όμως μας καταθέτει κάτι ιδιαίτερα σημαντικό. Μας βεβαιώνει κατηγορηματικά ότι το γραφείο Αν. Μακεδονίας του Κ.Κ.Ε. είχε αντιρρήσεις για την εξέγερση την οποία θεωρούσε αυτοκτονία, αυτό δε το γνωρίζει από τις απευθείας επαφές του με τον τότε υπεύθυνο του γραφείου Αναστασιάδη.

Ετοι λοιπόν σήμερα ο κυρ - Παντελής θεωρεί ότι η πιθανότερη εκδοχή για τον χαρακτήρα της εξέγερσης του '41 είναι ότι ήταν "προβοκάτοια" των Βουλγάρων, οι οποίοι παραπλάνησαν με ύπουλο τρόπο Έλληνες πατριώτες που τους υποκίνησαν να κάνουν την εξέγερση, ώστε έτοι είτε να έχουν μετά την ευκαιρία να την καταπίξουν, στο αίμα και να επιβάλλουν μια στυγή τυραννία με απώτερο στόχο τον εκβουλγαρισμό της περιοχής μας.

Σημαντική και ταυτόσημη με την πιο πάνω θέση είναι και η άποψη του συγχωριανού μας Αν. Δανδίνη, ο οποίος μετείχε της επίθεσης των ανταρτών στην πόλη της Δράμας, μαζί με τους συγχωριανούς μας Γ. Τσολακίδη, Θανάση Πολίτη, και Γιάννη Μυλωνά μαζί με άλλους 200 αντάρτες υπό την ηγεσία του Κίτσου. Μας καταθέτει λοιπόν ότι σε συζήτηση που είχε με αγγελιοφόρο που πήγε μήνυμα στον υπεύθυνο του γραφείου Κ.Κ.Ε. της Καβάλας Ιωαννίδη, του είπε "τρελλαθήκατε και κάνετε αυτό το πράμα" δείχνοντας την αντίθεσή του στην ένοπλη εξέγερση.

Με την άποψη της "προβοκάτοιας" συντάσσονται και οι πέντε Έλληνες καθηγητές Πανεπιστημίου στην έκθεσή τους με τίτλο "Η Μαύρη Βίβλος των Βουλγαρικών εγκλημάτων εις την Ανατολική Μακεδονίαν και Δυτικήν Θράκην (1941 - 44)" που σημειώνεται σε μαρτυρίες

κατοίκων της περιοχής Δράμας. Αναφέρουν λοιπόν: Ο Βούλγαρος ιερεύς Μάρκος Κοσμάνωφ, διαμένων εις την οικίαν του Έλληνος Γεωργίου Παπαϊωάννου εις Δοξάτον εδήλωσε: "Το κίνημα το έκαμαν οι Βούλγαροι δια να σφάξουν τους Έλληνες· ως χριστιανός θέλω να ειπώ την αλήθειαν ...". Εις τα Σέρρας ο Βούλγαρος αξιωματικός Νίκοφ εδήλωσε εις τον ιατρόν Γεώργιον Τσάμην "εγνωρίζαμεν και την ημέραν και την ώραν της εκρήξεως του κινήματος, αλλά σκοτίμως το αφήσαμε να εκδηλωθεί δια να τιμωρήσουμε τους Έλληνας". Είναι δύσκολο να εξακριβωθεί η γνησιότητα αυτών των μαρτυριών. Ένα όμως είναι σίγουρο και από το αναγνωρίζουν όλοι οι ιστορικοί της Αριστεράς. Ο Παντελής Χαμαλίδης (Αλένος) γραμμάτεας της οργάνωσης Δράμας του ΚΚΕ, έπεισε στην αριστοτεχνικά παγίδα των Βουλγάρων προβοκατόρων. Έτσι ενώ, όπως βεβαιώνει Θ. Κρόκος σε έκθεσή του (αρχεία του ΚΚΕ) σε σύκευψη καθοδηγητικών οργάνων του κινήματος, όπου μετείχε και ο Χαμαλίδης, "είχε αποφασιστεί να ανατινάξει μόνο τον ηλεκτρικό σταθμό της Δράμας, αυτός παρασύρθηκε και έκανε κίνημα ...".

Στην ίδια εκδοχή καταλήγει και ο Π. Παπαδόπουλος στο βιβλίο του "Η εθνική Αντίστασις κατά της Βουλγαρικής επιδρομής" (έκδοση 1953), όπου αναφέρει ότι οι βουλγαρικές αρχές κατοχής κατέστρωσαν το σατανικό τους σχέδιο την 15η Αυγούστου 1941 στο Νομαρχιακό μέγαρο της Δράμας. Αναφέρει επί λέξει: "προς τον σκοπόν τούτον Βούλγαροι στρατιωτικοί, πολιτικοί υπάλληλοι και πράκτορες ιδιώτες, υπεκρίθησαν τους κομμουνιστάς και ελθόντες εις επαφήν μετά των Ελλήνων τοιούτων, τους έπεισαν να υιοθετήσωσι το επαναστατικόν σχέδιον, χορηγήσαντες εις αυτούς μερικά όπλα, χρήματα και αρκετούς άνδρες ως συνδρομήν". Τελικά φαίνεται ότι ο διεθνιστικός ρομαντισμός του Χαμαλίδη, ο οποίος πείστηκε από τις σκόπιμες "πληροφορίες" των Βουλγάρων ότι επίκειται επανάσταση κατά της Βουλγαρικής Κυβέρνησης, δεν του άφησε περιθώρια για πιο ψυχραφες σκέψεις και

οδηγήθηκε στην απόφαση για εξέγερση με τα γνωστά αποτελέσματα. Πάντως είναι πολλοί που τα γεγονότα εκείνης της εποχής τα χαρακτηρίζουν ως "ψευδοκίνημα" και άλλοι ως "λαϊκή εξέγερση". Το γεγονός είναι ότι μετά το αιματοκύλισμα όλοι έσπευσαν να τα καταδικάσουν, θεωρώντας σαν αιτία της σφαγής την εξέγερση. Την στάση αυτή τήρησε και το Κ.Κ.Ε. κάτω από την αφόρητη πίεση όλου του πολιτικού κόσμου, οδηγούμενη σε μια συνολική καταδίκη του "κινήματος". Ορισμένοι μάλιστα επικαλέσθηκαν (άσχετα αν αυτό αληθεύει) σαν βασικό επιχείρημα της ζημιάς που έκανε η πρώτη εξέγερση της Δράμας, την σημαντική καθυστέρηση εμφάνισης αντάρτικου στη Μακεδονία - Θράκη.

Άσχετα όμως με το τι πιστεύει κανείς, πρέπει να σημειωθεί ότι μεταξύ σκλαβιάς και αξιοπρέπειας η επιλογή του δεύτερου δρόμου συνεπάγεται θυσίες. Είναι βέβαιο ότι οι εξέγερμένοι της περιοχής μας προτίμησαν τον θάνατο πολεμώντας για την ελευθερία, και η στάση που κράτησαν απέναντι στο δύλημμα ελευθερία ή θάνατος θα τους χαρακτηρίζει για πάντα.

Γεγονότα της κατοχικής περιόδου στον Άγιο Αθανάσιο

Στο κεφάλαιο αυτό θα γίνει αναφορά σε σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν στο χωριό μας κατά την κατοχή περιόδο, τα οποία μαρτυρούν πράξεις ηρωϊσμού και αυταπάρνησης από συγχωριανούς μας απέναντι στον Βούλγαρο κατακτητή. Τα γεγονότα αυτά τα καταγράφουμε στηριγμένοι σε μαρτυρίες συγχωριανών μας και είναι ίσως άγνωστα σε πολλούς, κυρίως δε στους νεώτερους.

Πιστεύουμε ότι τέτοιες πράξεις, οι οποίες μπορεί να είναι πολύ περισσότερες απ' όσες καταγράφονται στο χώρο αυτό, πρέπει να μνημονεύονται πάντα για την γνώση της ιστορικής αλήθειας του τόπου μας και την απόδοση της οφειλόμενης τιμής σ' αυτούς που έδωσαν κάτι από την ζωή τους ή και αυτήν ακόμη για να είμαστε

Έτος 1943. Νέοι του χωριού, όμηροι στη Βουλγαρία

εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Σωκράτης Φεδίνογλου

Την νύχτα της εξέγερσης, οι αντάρτες χτήπησαν την πόρτα του σπιτιού του Σωκ. Φεδίνογλου, ηλικίας τότε 24 ετών και τον ανάγκασαν να τους οδηγήσει στο σπίτι του Βούλγαρου προέδρου του χωριού τον οποίο αμέσως μετά εκτέλεσαν. Ο Φεδίνογλου φοβούμενος αντίποινα έφυγε στο βουνό με τον Χαρ. Καμπούρογλου, όταν δε μετά από πέντε ημέρες κατέβηκε νύχτα για ανέρευση τροφής, προδόθηκε από συγχωριανό μας στους Βουλγάρους οι οποίοι τον συνέλαβαν στον κρυψώνα του Τσαλ - νταγ ή Τσίμπλας. Μεταξύ αυτών ήταν ο Παρ. Ισαακίδης, ο Κων/νος Ντόϊτσος, ο Γιάννης Μυλωνάς, ο Σωτ. Κατσαντώνης, ο Κωστής Αντωνιάδης και άλλοι.

Μετά από λίγες μέρες και μετά την ματίωση των αντιποίων από τους Βουλγάρους, άρχισαν οι περισσότεροι απ' αυτούς να επιστρέφουν κρυφά στο χωριό, άλλοι μόνιμα και άλλοι για ανεφοδιασμό τους για τρόφιμα. Μεταξύ των τελευταίων ήταν και ο Σ. Κατσαντώνης, Στάντος Ρεπάκης και Γεώργιος Σακκόπουλος τους οποίους όμως προφανώς μετά από κατάδοσή τους τους συνέλαβαν οι Βούλγαροι, την στιγμή που ήταν στα σπίτια τους και ανεφοδιάζονταν με τρόφιμα. Στο Σακκόπουλο απέδωσαν οι Βούλγαροι την κατηγορία ότι σκότωσε τον πρόεδρο κατά την νύχτα της εξέγερσης και τον βασάνισαν σκληρά μέχρι θανάτου. Λέγεται μάλιστα ότι τον έσπασαν τα κόκκαλα από το ξύλο. Τον Ρεπάκη και τον Κατσαντώνη τους δίκασαν με συνοπτικές διαδικασίες και τους εκτέλεσαν αμέσως μετά.

Θωμάς Κατσαντώνης Αλεξ. Καμπάντας

Μετά την ματίωση των αντιποίων στο χωριό μας, την επόμενη της εξέγερσης, οι συγχωριανοί μας άρχισαν να επιστρέφουν δειλά - δειλά από την "Βάλτα". Κατά την επιστροφή αυτή οι Βούλγαροι συνέλαβαν μετά από κυνηγητό τον Θωμά Κατσαντώνη και τον Αλεξ. Καμπάντα, τους εκτέλεσαν και τους έρριξαν σ' ένα

πηγάδι δίπλα στο σχολικό κήπο.

Γ. Σακκόπουλος

Στ. Ρεπάκης

Σωτ. Κατσαντώνης

**Όμηροι
Βουλγαρίας**

Έτος 1943

Η βουλγαρική κατοχή σκιάζει τα πάντα στο χωριό και στην περιοχή. Το σχέδιο εκβούλγαρισμού των Ελλήνων, με κάθε τρόπο, ενταγμένο στο παλαιό όνειρο των Βουλγάρων για την Βουλγαρία του Αιγαίου, βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη.

Τον Μάιο της χρονιάς αυτής οι βουλγαρικές αρχές έστειλαν κλήσεις σ' όλους τους νέους ηλικίας 21 ετών για κατάταξη στο βουλγαρικό στρατεύμα. Την 15 Ιουνίου 12 νέοι του χωριού μας, άφησαν πίσω τους τα σπίτια τους, τους γονείς, συγγεν

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Βορμπίτσα, το σημερινό Φύλλοβο.

Εκεί εντάχθηκαν σε τάγματα εργασίας που είχαν σαν αποστολή την κατασκευή δημοσίων έργων και κυρίως δρόμων. Παρά τις ατέλειωτες στερήσεις και τις κακουχίες που υπέστησαν τα 12 παλικάρια και παρά την έντονη προσπάθεια εκβούλγαρισμού τους, αντιστάθηκαν με σθένος και άντεξαν μέχρι τέλους το μαρτύριο της ομηρίας τους, μένοντας Έλληνες. Επέστρεψαν μετά από επτά μήνες, που ήταν όμως αρκετοί για να λυγίσουν τις καρδιές μερικών από τους γονείς τους, που δεν άντεξαν την ομηρία του παιδιού τους. Παραθέτουμε στο σημείο αυτό ένα μέρος από το άρθρο 3 του καταστατικού των ομήρων Βουλγαρίας που απεικονίζει παραστατικά το μέγεθος της μαρτυρίας τους.

„...υποχρεώθησαν να εργάζονται από ανατολή, μέχρι δύσεως του ηλιού εις αναγκαστικά έργα, γυμνοί, ανυπόδυτοι, νήστεις και υπό συνθήκας άκρως τραγικάς“. Σ' αυτούς τους συγχωριανούς μας που πρόσφεραν ένα κομμάτι απ' την όμορφη ηλικία τους για την πατρίδα, οφειλεται σήμερα, έστω και καθυστερημένα ο ανάλογος φόρος τιμής και αναγνώρισης, που δυστυχώς για τους νεοσέλληνες αποτελεί γράμμα κενό περιεχόμενου.

Κων/νος και Ελευθέριος Αρζουμανίδης

Δύο μήνες πριν από την απελευθέρωση, τον Ιούνιο του 1994, οι Βούλγαροι συνέλαβαν τον Αντώνιο Αρζουμανίδη, γιατί τραγουδούσε φανερά Ελληνικά τραγούδια. Τον φυλάκισαν στο υπόγειο του Δημοτ. Σχολείου. Όμως αυτός κατάφερε και δραπέτευσε στο βουνό, όπου εντάχθηκε στο αντάρτικο του Αντών Τσαούς. Εξαγριώμενοι οι Βούλγαροι, βλέποντας και το τέλος της παρουσίας τους στην περιοχή μας, συνέλαβαν τον πατέρα του Κωνσταντίνου και τον

άλλο γιό του Ελευθέριο τους οποίους εκτέλεσαν στο Τσάι των Κυργίων. Στην συνέχεια λεηλάτησαν το σπίτι τους και το πυρπόλησαν. Ήταν ένα από τα τελευταία δείγματα αγριότητας των Βουλγάρων και ίσως και το τελευταίο αθώο ελληνικό αίμα συγχωριανού μας πριν την απελευθέρωση, που ήδη είχε αρχίσει να διαφαίνεται στον ορίζοντα.

Παντελής Ιωσηφίδης

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στον Γολγοθά του Παντ. Ιωσηφίδη, ο οποίος όπως είδαμε κατά την νύχτα της εξέγερσης έφυγε από το χωριό και κρυβόταν στο βουνό. Το 1942, όταν ηρέμησαν τα πράματα, επέστρεψε στο χωριό προκειμένου να οργανώσει ομάδες αντίστασης στις φορτικές πιέσεις των Βουλγάρων να βουλγαρογραφηθούν οι κάτοικοι της περιοχής. Στο χωριό μας η προσπάθεια αυτή των Βουλγάρων είχε αποτελέσματα μόνο σε 13 οικογένειες, σύμφωνα με την αφήγηση του κυρ - Παντελή.

Τον Φεβρουάριο του 1943, μετά πάλι από προδοσία εντοπίσθηκε η ομάδα που είχε οργανώσει ο κυρ - Παντελής και σινελήγθησαν από τους Βουλγάρους ο ίδιος μαζί με τη γυναίκα του Σταματία, που ήταν κατά πως λέγαν η ψυχή της οργάνωσης καθώς επίσης και οι Γιάννης Γιαννουλάκης, Χαρ. Παπαδόπουλος, Χρ. Παπατζάλλας, Λαζ. Μακρίδης, Κώστας Μυστρίδης, Ιωάννης Σίσκος και Ιωάννης Φυτόπουλος (είναι ήδη όλοι πεθαμένοι πλήν του Ιωσηφίδη). Μετά από μπλόκο λοιπόν οι Βούλγαροι τους συνέλαβαν στα σπίτια τους και αφού τους έδεσαν πισθάγκωνα με σύρματα, τους έκλεισαν όλους αρχικά στην κοινότητα, πλην της Σταματίας, την οποία άφησαν ελεύθερη.

Στην κοινότητα αφού τους βασάνισαν άγρια επί 17 ημέρες προκειμένου να μαρτυρήσουν και άλλα μέλη της οργάνωσης, πράγ-

μα όμως που δεν πέτυχαν, τους οδήγησαν στην φυλακή της Δράμας, όπου βασανίστηκαν άλλους 4 μήνες. Τα βασανιστήρια αυτά ήταν η αιτία που ο κυρ - Παντελής υπέστη μεγάλη βλάβη στα μάτια του, με αποτέλεσμα να χάσει για πάντα το φως του. Η δίκη των μελών της οργάνωσης έγινε στην Δράμα και κράτησε τρεις ημέρες. Η απόφαση: Θάνατος δι' απαγχονισμού στον Παντελή Ιωσηφίδη, Γιάννη Γιαννουλάκη, Λαζ. Μακρίδη, Χαρ. Παπαδόπουλο και Ιωάννη Σίσκο. Οι άλλοι καταδικάστηκαν σε 15 χρόνια φυλάκιση.

Μετά την καταδίκη του ο κυρ - Παντελής οδηγήθηκε μαζί με τον Λαζ. Μακρίδη σε φυλακές της Βουλγαρίας, απ' όπου ελευθερώθηκαν τον Οκτώβριο του 1944, μετά δηλ. την ήττα των δυνάμεων του άξονα και την αποχώρηση των Βουλγάρων από την περιοχή μας.

Με την επιστροφή του στο χωριό οργανώνεται αμέσως μαζί με τον Λάζαρο Μακρίδη και όλους τους άλλους που προαναφέρθηκαν στις δυνάμεις του ΕΛΑΣ, ο οποίες ήλεγχαν το χωριό και την περιοχή, έχοντας εγκαταστήσει πολιτοφυλακές σε κάθε χωριό.

Πρώτος πόεδρος του χωριού εκλέχθηκε ο Γιάννης Γιαννουλάκης, και αντιπρόεδρος ο Χαρ. Ιωσηφίδης. Υπεύθυνος της πολιτοφυλακής του ΕΛΑΣ ήταν ο Χαρ. Καρπούρογλου και υπεύθυνος της πολιτικής διοίκησης του ΕΛΑΣ στην περιοχή ήταν ο Παντελής Ιωσηφίδης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τον Νοέμβριο του 1944 (λίγο πριν τα Δεκεμβριανά) και ενώ το πολιτικό κλίμα ήταν ιδιαίτερα ταραγμένο σ' όλη την Ελλάδα, ο Παντελής Ιωσηφίδης έγινε αιτία να σωθούν 50 συγχωριανοί μας. Συγκεκριμένα με διαταγή του ταγματάρχη του ΕΛΑΣ Κόζακα, συνελήφθησαν περί τους 50 συγχωριανούς μας, ως "δοσίλογοι" και "αντιδραστικοί" οι οποίοι κλείστηκαν στην κοινότητα με σκοπό να

Λίγο πριν τα Δεκεμβριανά, ο Παντελής Ιωσηφίδης με τη γυναίκα του και Παρτιζάνους στην Καβάλα

εκτελεσθούν. Με αποφασιστική παρέμβαση του κυρ - Παντελή όλοι οι παραπάνω ελευθερώθηκαν ο ίδιος δε πήρε πάνω του όλη την ευθύνη για την απόφαση αυτή ερχόμενος σε σύγκρουση με τον ταγματάρχη Κοζακά και τους παρτιζάνους του.

Σήμερα σε βαθιά γεράματα ο κυρ - Παντελής, θυμάται πεντακάθαρα τα φοβερά γεγονότα εκείνης της περιόδου και ευλογά την ώρα που πήρε την ευθύνη και γλύτωσε το χωριό μας από το αιματοκύλισμα. "Δεν θα ήταν μόνο οι 50 που θα σκοτωνόταν" μας λέει, "αλλά είναι βέβαιο ότι θα ακολουθούσαν αντίποινα από τα αντάρτικα του Αντων - Τσαούς; που βρισκόταν στα διπλανά βουνά". Μετά την παράδοση του οπλισμού των ελασιτών στην εθνοφυλακή, που εκπροσωπούσε την κυβέρνηση εθνικής ενότητας, ο κυρ - Παντελής συνελήφθη πάλι, αυτή όμως τη φορά από Ελληνες μετά από κατάδοσή του.

Δραπέτευσε με περιπτετειώδη τρόπο από τα κρατήρια της ασφάλειας Καβάλας και κατέληξε στην Θεσ/νίκη, απ' όπου επέστρεψε στο χωριό, τον Απρίλιο του 1943. Το 1946 συνελήφθη και πάλι, με την γνωστή κατηγορία της "στρατολόγησης" και αφού κράτηκε στη φυλακή για 4 μήνες αθωάθηκε με δικαστική απόφαση. Το 1947 έσπασε ο αδελφοκόπονος εμφύλιος που τόσο αίμα και βάσανα στοίχισε σ' όλους τους

Ελληνες. Ο κυρ - Παντελής όπως και τόσοι άλλοι, που είχαν την αυτοχία να είναι με τους "ηττημένους" πορεύθηκε στωϊκά τον νέο γολγοθά των διώξεων και των εκτοπίσεων, που αποτελεί το μελανώτερο στίγμα της νεώτερης ιστορίας μας. Σήμερα που η πολιτική επιλογή και έκφραση αποτελεί κατακτημένο και αναφαίρετο δίκαιωμα για τον κάθε Έλληνα, μετά μισό αιώνα περίπου, ο κυρ - Παντελής, καθισμένος στην πολυθρόνα του, παρέα με την σύντροφο της ζωής του Σταματία, αναλογίζεται θυμόσσοφα την πολυτάρχη ζωή του, που αντανακλά με καθαρότητα και την σύγροχην ιστορία του τόπου μας. "Κι αν ξανάρχιζα πάλι τη ζωή μου" μας λέει "πάλι για τις ίδιες αξίες θα αγωνιζόμουν". Κάπως έτοι με τέτοιες γενναίες ψυχές που είναι κοντά μας, γύρω μας, γράφτηκαν οι πιο ένδοξες και ηρωϊκές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας μας. Το τίμημα βέβαια μεγάλο. Και για τον Παντελή Ιωσηφίδη ήταν τραγικό. Ο αγώνας του για τα ιδανικά του του στοίχισε ότι πολιτιμώτερο έχει ο άνθρωπος το φως των ματιών του. Είναι όμως πάντα χαμογελαστός και αισιόδοξος γιατί το φως της ψυχής του καθρεφτίζεται στα ακίνητα μάτια του.

Επίλογος

Το ελληνικό χώμα είναι ποτισμένο με ποταμούς αίματος αγωνιστών για την ελεύθερια και την αξιοπρέπεια. Το

χωριό μας έχει και αυτό το μεριδιό του στις εκατόμβες των θυμάτων.

Ίσως στην σύντομη αυτή ιστορική αναφορά σε μια πολυτάραχη και αμφισβητούμενη περίοδο, να έχουν παραληφθεί πολλά και σπουδαία γεγονότα, καθώς και ονόματα αγωνιστών που κατάγονται από το χωριό μας.

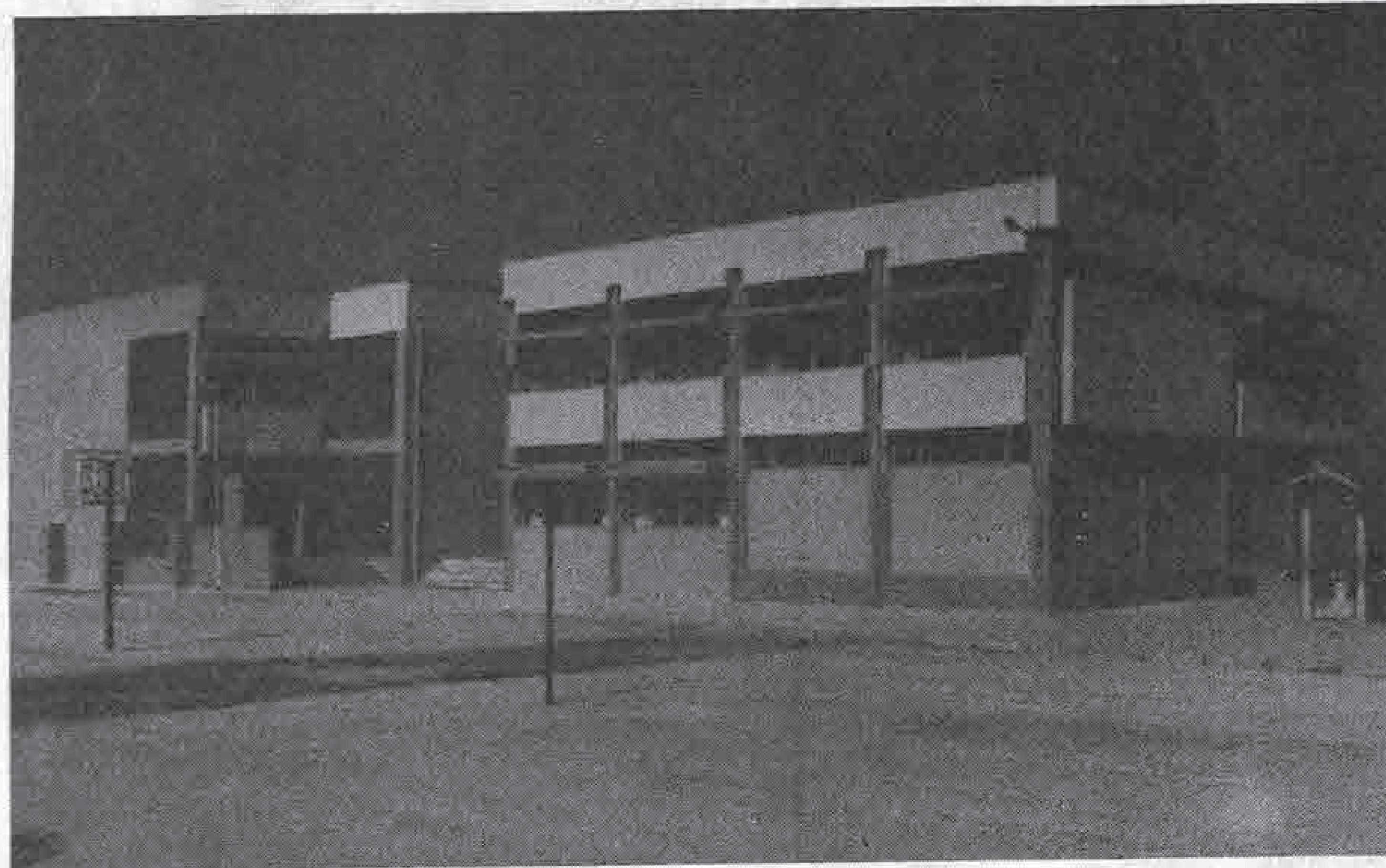
Τα όσα γράφτηκαν στηρίζονται σε ζωντανές μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν τα γεγονότα και τα είδαν από τη δική τους σκοπιά. Εξ άλλου η προσπάθεια αυτή για την καταγραφή της ιστορίας του χωριού μας, δεν διεκδικεί το αλάθητο της ιστορικής αλήθειας, αφού είναι γνωστό ότι αυτή γράφεται πολύ αργότερα.

Ίσως όμως η διάσωση τόσων μαρτυριών ανθρώπων που σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχουν μεταξ

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΕΔΩ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Επιμέλεια:
Αννα Μιχαηλίδην Μπολοτάκη

To γυμνάσιο του χωριού μας

Εκδήλωση απονομής βραβείων

Την τελευταία ημέρα των μαθημάτων, πριν από τις διακοπές των Χριστουγέννων, έγινε τις τελευταίες ώρες στο γυμνάσιο εκδήλωση για την απονομή βραβείων στους μαθητές που αρίστευσαν. Απονεμήθηκαν βραβεία και αριστεία προόδου στους καλύτερους (άριστους) μαθητές της σχολικής χρονιάς 1992 - 93.

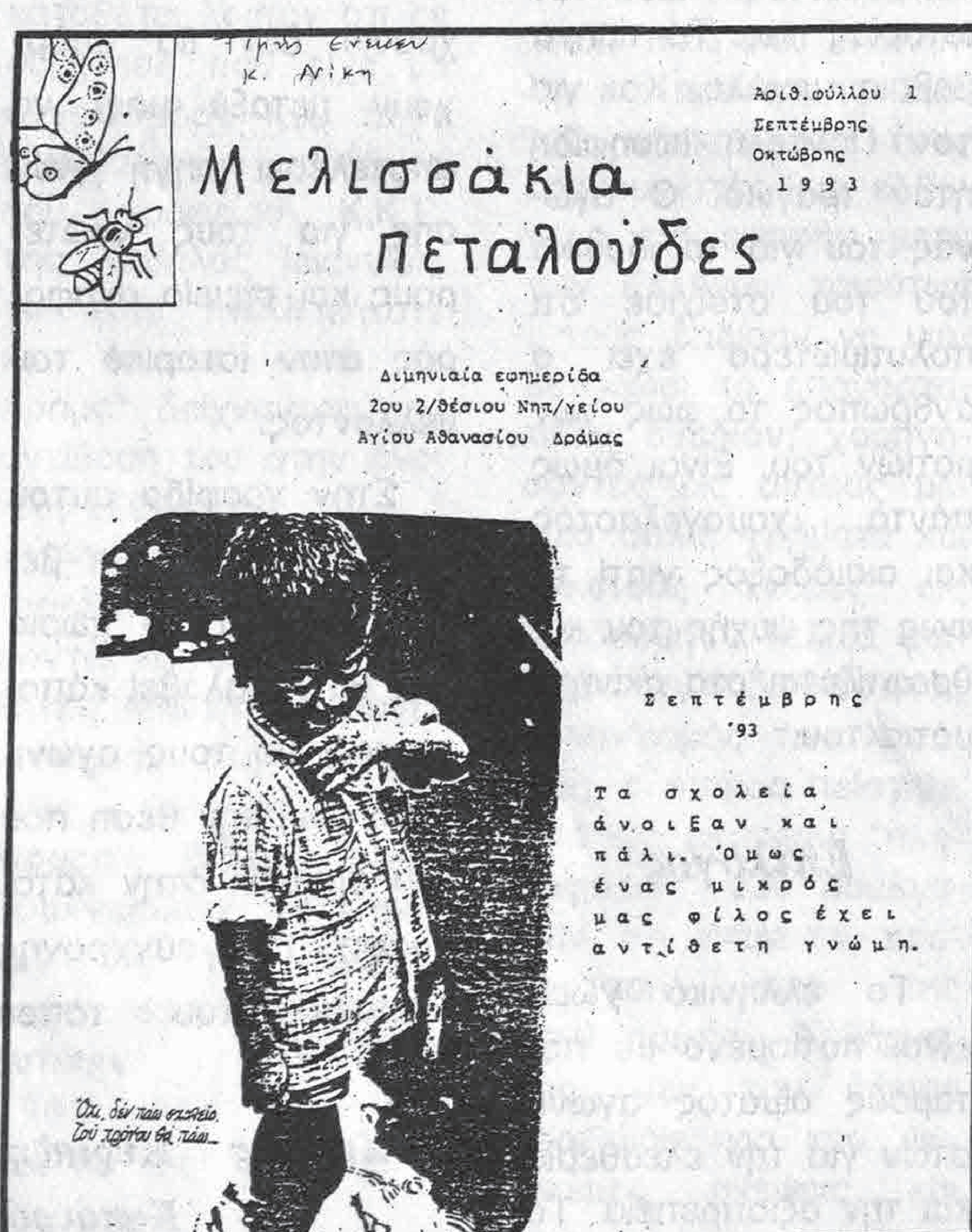
Επίσης έγινε κλήρωση των λαχνών, που είχαν διαθέσει οι μαθητές της Γ' γυμνασίου. Τα έσοδα από τους λαχνούς θα διατεθούν για την αγορά φωτοτυπικού μηχανήματος. Βέβαια τα έσοδα ήταν λίγα σχετικά με την τιμή του φωτοτυπικού αλλά σημασία έχει η συμμετοχή των μαθητών σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

Αθλητικά

Συγκροτήθηκε η ομάδα ποδοσφαίρου του γυμνασίου η οποία θα πάρει μέρος στους σχολικούς αγώνες του Ν. Δράμας. Στο δυναμικό της η ομάδα έχει μαθητές από όλες τις τάξεις του γυμνασίου Α'Β'Γ'. Είναι μια ομάδα η οποία υπόσχεται το κύπελλο στο χωριό μας.

Μελισσάκια και πεταλούδες

"Τα μικρά παιδιά που κρατούνε στα χέρια τους σαν τον ήλιο ον χάρτινο τις ελπίδες μας..."

Από την ζωή των Δημοτικών μας σχολείων

1ο Δημοτικό Σχολείο

Επιμέλεια: Νίκη Γιουθάντσου - Τελλίδη

Στιγμιότυπο από τις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις του 1ου Δημ. Σχολείου

● Την Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου και ώρα 4.30 το απόγευμα έγινε στο σχολείο η καθιερωμένη συγκέντρωση γονέων για το α' τρίμηνο. Οι δάσκαλοι με τους γονείς συζήτησαν για την συμπεριφορά και την επίδοση των μαθητών και έδωσαν τους βαθμούς.

● Στις 23 Δεκεμβρίου, ημέρα Πέμπτη το πρωί μαθητές και δάσκαλοι παρακολούθησαν την θεία Λειτουργία και μετά κοινώνησαν. Μετά το τέλος της λειτουργίας επέστρεψαν στο σχολείο και στις 11 π.μ. άρχισε η καθιερωμένη χριστουγεννιάτικη γιορτή. Πήραν μέρος όλοι οι μαθητές της Α' τάξης παρουσίασαν ένα σκετς με την ιστορία της "γέννησης του Χριστού".

Ακούστηκαν επίκαιρα ποιήματα και όλα μαζί τα παιδιά τραγούδησαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Οι μαθητριες Παπαζώτου Κούλα, Σμικρού Ελένη και Κούτογλου Ελένη χόρεψαν την "Άγια Νύχτα" ενώ στο αρμόνιο έπαιζε το Χριστουγεννιάτικο τραγούδι η Σμικρού Σοφία.

Η γιορτή έκλεισε με τους δύο μικρούς μαθητές Αη - Βασιλίδης που μοιράσαν δώρα στα παιδιά. Τα δώρα τα πρόσφεραν σε κάθε μαθητήρο "σύλλογος γονέων και κηδεμόνων" και το κατάστημα του "Καταναλωτή - CONSUM" που είναι στο χωριό μας. Πολλοί ήταν οι γονείς που παρακολούθησαν τη μικρή γιορτή μας και έφυγαν καταευχαριστημένοι.

Μαθητές και δάσκαλοι ευχαριστούν θερμά για τα δώρα του "συλλόγου γονέων και κηδεμόνων" και στον "Καταναλωτή - CONSUM". Εύχονται υγεία σε όλους και καλές δουλειές στον Καταναλωτή.

Έκδοση εφημερίδας από το 2ο Νηπιαγωγείο

Στο 2ο Νηπιαγωγείο Αγίου Αθανασίου οι μικροί μαθητές και οι νηπιαγωγοί Χηληποστολίου Αφροδίτη και Χηλαζόρου Κυράνθη άφισαν να εκδίσουν την δική τους εφημερίδα.

Και να λοιπόν τώρα, που η "ΒΟΪΡΑΝΗ" κλείνει τον κύκλο της, γεννιέται μια νέα εφημερίδα από τους λιλιπούπιους μαθητές του 2ου Νηπιαγωγείου του χωριού μας, που υπόσχεται πολλά.

Ιδιαίτερα προσεγμένη, με πλούσια θεματολογία, με πολλές και ενδιαφέρουσες φωτογραφίες, με έκδηλο μεράκι και λεπτό χιούμορ, αποτελεί κόσμημα για τον εκπαιδευτικό χώρο του χωριού μας και παράδειγμα προς μίμηση και για άλλους μαθητές μεγαλύτερων τάξεων.

Φαίνεται ότι οι δροσερές και χαρωπές πεταλούδες σε συνεργασία με τα εργατικά και ζωηρούλικα μελισσάκια, πριν καλά καλά γνωρίσουν τον κόσμο, άνοιξαν τα πολύχρωμα φτερά τους για κόσμους μαγικούς, ανθρώπινης επαφής και επικοινωνίας, ίσως γιατί μπορούν να ονειρεύονται ότι θα χτίσουν έναν κόσμο καλύτερο από τον δικό μας.

Όπως και νάχει το πράγμα τα μικρά αγγελούδια του νηπιαγωγείου του χωριού μας βάζουν ακόμη μια φορά ... γυαλιά στους μεγάλους, που δυστυχώς αποδεικνύονται ανίκανοι να συντηρήσουν κάπι παρόμοιο.

Δικαιωματικά τους αξίζει ένα μεγάλο "μπράβο" όπως επίσης και τις δασκάλες τους που είναι φανερό ότι αποτελούν στην προσπάθεια αυτή τον φωτεινό καθοδηγητή τους.

Εμείς τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε η όμορφη αυτή προσπάθεια να μην έχει τέλος.

2ο Δημοτικό Σχολείο

Επιμέλεια:

Χρ. Τομπαΐδη - Διευθυντή του Σχολείου

● Πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας άσκηση ετοιμότητας, όπως αυτή έχει πλέον καθιερωθεί, για να εκπαιδεύσει μαθητές και προσωπικό στην αντιμετώπιση ενδεχόμενου σεισμού.

● 23.12.93. Παραμονή διακοπών. Μετά τον εκκλησιασμό και παρουσία πολλών γονών έγινε η Χριστουγεννιάτικη γιορτή στην οποία οι μαθητές απήγγειλαν ποιήματα, τραγούδησαν και αντάλλαξαν μεταξύ τους δώρα και ευχές. Στο τέλος της εκδήλωσης οι γονείς πήραν τους ελέγχους προόδου των παιδιών τους και είχαν χρήσιμες ανταλλαγές απόφευκαν με τους δασκάλους του Σχολείου.

● Πορτοκάλια που άλλοτε ήταν στις χωματερές, αν και ήταν άριστης ποιότητας, έφεταν φέτος στο σχολείο μας με τη φροντίδα του αρμόδιου Υπουργείου και μοιράστηκαν στους μαθητές που τα δέχτηκαν με χαρά. Ευχή μας είναι να μας ξαναστείλουν και γιατί όχι και μήλα και ροδάκινα, ανάλογα βέβαια με την εποχή. Η παραπάνω ενέργεια εκτός των άλλων συμβάλλει και στην ελάφρυνση του πορτοφολιού πολλών γονών.

● Με αίτησή μας προς τα Δασαρχείο Δράμας ζητήσαμε και θα πάρουμε ικανό αριθμό δενδρυλλίων για να φυτέψουμε στο προαύλιο του Σχολείου μας, και σε άλλες τοποθεσίες, σε συνεργασία με την Κοινότητα και άλλους φορείς. Αυτή η δραστηριότητα θα γίνει τις αμέσως επόμενες ημέρες.

● Με την ευκαρία της συμπλήρωσης (100) χρόνων από τον θάνατο του ποιητή, που ύμνησε την ελληνική φύση, Κώστα Κρυστάλλη, πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας εκδήλωση. Σ' αυτή μίλησε για τη ζωή και το έργο του ποιητή ο δάσκαλος κ. Γιαννουλίδης Σταύρος. Μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξεων απήγγειλαν ποιήματά του και σε μίνι έκθεση γνώρισαν τα βιβλία του καθώς επίσης και τα βιβλία άλλων λογοτεχνών που έζησαν, και δημιούργησαν την ίδια εποχή με τον Κ. Κρυστάλλη.

● Στα πλαίσια της Περιβαλλοντικής εκπ/ησης στο σχολείο μας κατά το τρέχον σχολικό έτος έγινε ειδική συνεδρίαση του Διδακτικού προσωπικού, κατά την οποία ανταλλάχθηκαν απόψεις, πάρθηκαν υπόψη κάποιοι παράγοντες και στο τέλος αποφασίστηκε να προγραμματιστεί ως κύριο θέμα, κάπι που έχει άμεση σχέση με τη ζωή μας εδώ στο χωριό, μια και είναι κυρίως γεωργικό χωριό, το θέμα: Φυτοφάρμακα - Λιπάσματα

● Μέσα από διάφορες δραστηριότητες, που διατυπώθηκαν και αποφασίστηκαν λεπτομέρως, οι μαθητές των τριών μεγαλύτερων τάξεων με την βοήθεια των δασκάλων τους, αλλά και με τη βοήθεια ειδικών επιστημόνων π.χ. γεωπόνων, θα ανιχνεύσουν όλες τις πλευρές του θέματος και θα εξετάσουν τα αρνητικά και θετικά σημεία από τη χρηματοποίηση των φυτοφαρμάκων και τις απαραίτησης. Φιλοδοξούμε ότι, στο τέλος της χρονιάς, τα οποία αποτελέσματα θα είμαστε σε θέση να τα ανακοινώσουμε και μέσα από τις σπήλαιες της εφημερίδας μας "ΒΟΪΡΑΝΗ".

● Με πρωτοβουλία του προέδρου της Συντονιστικής Επιτροπής κ. Κουτόγλου Κυριάκου, έγινε απολύμανση όλων των χώρων του κτηρίου του σχολείου μας, από ειδικό συνεργείο.

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται δίπλα είναι από την περιβαλλοντική γωνία του σχολείου μας, που είναι πόνημα μαθητών μας με την καθοδήγηση του πρώην υπεύθυνου δασκάλου Π.Ε. κ. Παπαθεμελή Ιωάννη.

Ευχαριστίες

Οι νηπιαγωγοί του 1 - 2/θεσίου νηπιαγωγείου Αγίου Αθανασίου, νοιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε τους γονείς τ

H. ΖΩΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ... ΜΙΑ ΖΩΗ

Διήγημα σε συνέχειες
της Σούλας Σ. Παπαδοπούλου

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ Τ.Ε.Ι. ΚΑΒΑΛΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 80
(τελευταίο)

Δημοσιεύουμε σήμερα το τελευταίο μέρος από το ενδιαφέρον διήγημα της Σούλας Παπαδοπούλου, την οποία ευχαριστούμε θερμά για την συνεργασία της με τη "ΒΟΪΡΑΝΗ".

Πήγαιναν καθημερινά στην κλινική για να δω την Πόπη. Εκείνη όμως αντί να καλυτευεί χειροτέρευε. Άρχισε να μην βλέπει καλά, να μην ακούει, δεν μπορούσε να μιλήσει καθαρά, δεν μπορούσε ούτε στα πόδια της να στηριχθεί. Ορισμένες φορές μάλιστα πονούσε και ζητούσε να την χτυπάνε ενέσεις. Οι γιατροί προσπαθούσαν να την βοηθήσουν, μα του κάκου. Είναι πολύ δύσκολο να βλέπεις έναν άνθρωπο, τόσο νέο να βασανίζεται έτσι. Όστού ένα βράδυ γύρισα από έξω ...

- Νάντια, πήρε τηλέφωνο η κ. Πετρίδη και είπε να πας στην κλινική. Η Πόπη δεν είναι καλά...

Δεν άφησα την μητέρα μου να τελειώσει την φράση της. Βγήκα έξω στο δρόμο, πήρα ταξι και πήγα κατευθείαν στην κλινική. Στο διάδρομο βρήκα τον πατέρα της που έκλαγε.

- Πώς είναι η Πόπη;

Με κοίταξε, κούνησε το κεφάλι του, έπιασε τα μαλλιά του και τα τράβηξε. Όχι, όχι Θέέ μου, δεν ήταν δυνατόν. Μπήκα μέσα στο δωμάτιό της. Το κρεβάτι της ήταν άδειο. Όταν ξαναβγήκα έξω είδα και την κ. πατρίδη να κλαίει και να φωνάζει ...

Οι δύο επόμενες ημέρες που ακολούθησαν ήταν σκέτο μαρτύριο για μένα. Κάθε σπιγμή που περνούσα στην κηδεία, μου θύμιζε την κηδεία του πατέρα μου. Δεν μπορούσα να το πιστέψω πως έφυγε και η Πόπη όπως πριν από μήνες δεν μπορούσα να πιστέψω πως δεν θα ξανάβλεπα τον πατέρα μου.

Όταν πια όλα τελείωσαν και γύρισα στο σπίτι μου, δεν πίστευα στα μάτια μου. Όλο το σπίτι έλαμπε από καθαριότητα και μην είχα βάλει κα-

θόλου εγώ το χεράκι μου. Βρήκα την μητέρα μου στο σαλόνι. Καθόταν και διάβαζε ένα βιβλίο.

- Εσύ καθάρισες; την ρώτησα.

- Ναι, γιατί;
Δεν της απάντησα, μόνο προχώρησα προς το δωμάτιό μου.

- Που πας μικρή μου;
Νομίζω πως έχουμε να μιλήσουμε εμείς οι δύο. Και έχουμε πολλά να πούμε, μου είπε.

Γύρισα και την κοίταξα. Μου χαμογέλασε.

- Έλα κάθισε δίπλα μου.

Κάθησα δίπλα της στον καναπέ και εκεί ανοίξαμε η μία στην άλλη την καρδιά της. Της είπα τα πάντα για μένα, και για τα ναρκωτικά. Ανυσήχτησε και άρχισε να τρέμει. Της είπα όμως πως δεν υπήρχε φόβος, μια και τα σταμάτησα. Σε λίγο ίσως να ήμουν σε θέση να σταματήσω και το τσιγάρο. Κι εκείνη μου είπε τα δικά της μυστικά. Μου είπε πράγματα για τον πατέρα που δεν τα ήξερα. Ισως εάν τα ήξερα πιο μπροστά να μην μπορούσα να καταλάβω αν τον αγαπώ ή τον μισώ γι' αυτό που έκανε στην μαμά. Έμαθα πως είχε φιλενάδα εδώ και χρόνια και πως αν ερχόταν στο σπίτι, ερχόταν να δει μόνο εμένα. Γι' αυτό και άρχισε το ποτό η μητέρα. Για να ξεδώσει. Όμως εδώ και δύο ημέρες δεν ήπιε ούτε σταγόνα. Και αφού τα είπαμε, θυμηθήκαμε τα παλιά και κλάψαμε, η μητέρα μου σηκώθηκε όρθια σκούπισε τα μάτια της και μου είπε.

- Αφού έχω εσένα, δεν με νοιάζει τίποτε άλλο. Είμαι πολύ τυχερή.

- Κι εγώ είμαι τυχερή. Και σ' αγαπώ μαμά.
Αγκαλιαστήκαμε και τότε σκέφτηκα πως η ζωή μοιάζει με ένα όνειρο. Ένα όνειρο αληθινό, πραγματικό. Δυστυχώς όμως τα όνειρα δεν διαφορούν πολύ. Γι' αυτό πρέπει να χαρούμε τη ζωή, όσο μπορούμε.

- Πάμε να ξεκουραστούμε τώρα. Από αύριο μια καινούργια ζωή ξεκινάει για μας.

Ναι... ένα καινούργιο όνειρο, σκέφτηκα.

ΤΕΛΟΣ

Τρεις θάνατοι νεών ανθρώπων στο χωριό μας

Αλύπητα χτύπησε ακόμη μια φορά ο χάρος το χωριό μας και μας πήρε εντελώς ξαφνικά και απροσδόκητα τρία νέα θλαστάρια του πριν προλάθουν να γευτούν τις χαρές της ζωής, θυθίζοντας στο πένθος ολόκληρο το χωριό.

- Την 19.12.93 κόπηκε ξαφνικά το νήμα της ζωής για την 20χρονη Δήμητρα Καζακίδου, του Σταύρου σε τροχαίο, λίγο έξω από το Δοξάτο τη σπιγμή που πήγαινε στη Δράμα με το αυτοκίνητό της για να αγοράσει τις βέρες του αρραβώνα της. Η άτυχη Δήμητρα δεν έφταιγε σε τίποτα άλλα η αναισθησία του οδηγού ενός αντίθετα κινούμενου Ι.Χ. αυτοκίνητου, ήταν η αποκλειστική αιτία για την απώλεια της ζωής της.

- Η 28.12.93 ήταν η τελευταία μέρα που έθλεπε το φως η εντεκάχρονη Μαρία Δημητριάδου του Γεωργίου. Μια άτυχη σπιγμή πάνω στην ανεμε-

λιά του παιχνιδιού της και το άγγιγμα των ηλεκτροφόρων καλωδίων της ΔΕΗ στάθηκε αφορμή και να κεραυνοθοληθεί από το ηλεκτρικό ρεύμα και να βρει ακαριαίο θάνατο.

- Τέλος στις 22.1.1994 τα ξημερώματα ασυνεδρίτος οδηγός χτύπησε θανάσιμα τον 30χρονο Αιμίλιο Σοφιανό του Δημητρίου, τη σπιγμή που θάδιζε πεζός στην άκρη του δρόμου, λίγο πριν τη διαστύρωση του κεφαλαρίου. Ο θάνατος για τον άτυχο Έμυ ήλθε ακαριαίως, που έφυγε από κοντά μας, αφήνοντας πολλά ερωτηματικά για τις ακριβείς συνθήκες του τροχαίου.

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου και η "Βοϊράνη" εκφράζουν τα ειλικρινή συλληπητήριά τους στους συγγενείς των θανόντων με την ευχή να είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει και ακώνια να μνήμη τους.

Στερνό αντίο στην Δήμητρα που έφυγε για πάντα...

"Ησουν λουλούδι και σ' έκοψαν προτού καλά ανθίσεις και της αγάπης τη χαρά σου κλέψαν πριν τη ζήσεις ..."

Μ' αυτά τα τόσο αληθινά και συγκινητικά λόγια, που είναι χαραγμένα στο μαρμάρινο τάφο της 20χρονης Δήμητρας Καζακίδου, την αποχαιρέτισαν για πάντα οι δικοί της στο μακρινό της ταξίδι που δυστυχώς δεν έχει γυρισμό.

Ποιός μπορεί άφαγε να το πιστέψει ακόμη ...

Η Δήμητρα, το πανέμορφο, το λυγερόκορμο κορίτσι που το θαύμαζε ένα ολόκληρο χωριό, όταν με περισσή χάρη κι ομορφιά διηγύθηκε τη φιλαρμονική του. Η Δήμητρα, το δροσερό βλαστάρι, που ίσως πρόσωπο της ήταν στολισμένο πάντα μ' ένα πλατύ γλυκό χαμόγελο, το κορίτσι που ρουφούσε κάθημερινά τη ζωή κι έντυνε με μια νότα δροσιάς και ζωντανιάς κάθε της κίνηση, κάθε της συναναστροφή.

Η Δήμητρα το καμάρι των γονιών της, το κορίτσι που

Η Δήμητρα ενώ διευθύνει την Φιλαρμονική του χωριού μας

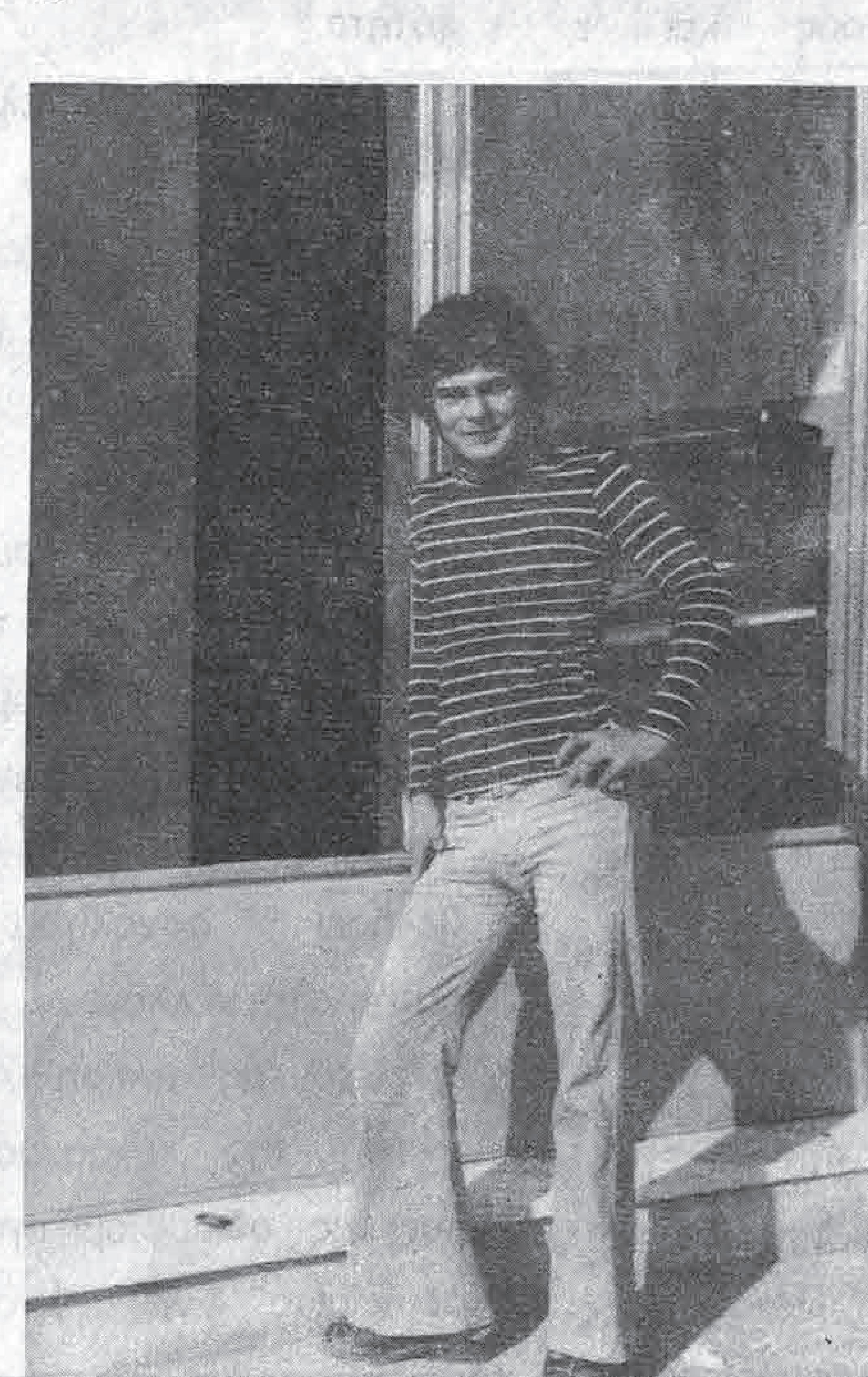
έκανε τόσα όνειρα για τη ζωή, δεχτήκε το αδυσώπητο χτύπημα του χάρου, τη σπιγμή της μεγάλης της ευτυχίας, τη σπιγμή που θα χάραζε γι' αυτήν μια καινούργια ζωή, δίπλα στο αγόρι που αγαπούσε.

Στερνό αντίο στον Έμυ, που έφυγε από κοντά μας

Εντελώς ξαφνικά και αναπάντεχα έφυγε από κοντά μας ο Αιμίλιος Σοφιανός, ο γνωστός σε όλους Έμυς βυθίζοντας σε βαρύ πένθος την οικογένειά του και το χωριό ολόκληρο. Στις 22.1.94 τα ξημερώματα ο θάνατος του έστησε καρτέρι σ' ένα τροχαίο με πολλά ερωτηματικά. Κι ήταν μόλις 30 χρόνων παληκάρι. Πάνω στον ανθό της ηλικίας του, πριν προλάβει να ζήσει τη ζωή του όπως θα του έπρεπε πάνω στον αγώνα του να ξεπεράσει τον εαυτό του και τα προβλήματα που αντιμετώπιζε.

'Οσοι έζησαν τον Έμυ έρουν καλά ότι ήταν η ενσάρκωση της φιλοτιμίας και του αφιλοκερδούς δοσίματος σε φίλους και γνωστούς. Οι δυσκολίες της ζωής του και τα εμπόδια που συνάντησε δεν του στέρησαν την διάθεση για να ζήσει και να κάνει όνειρα. Ήταν ένα παιδί που χάθηκε και μαζί του χάθηκε και το μόνιμο και καλωσυνάτο χαμόγελό του. Στο καλό Έμυ ...

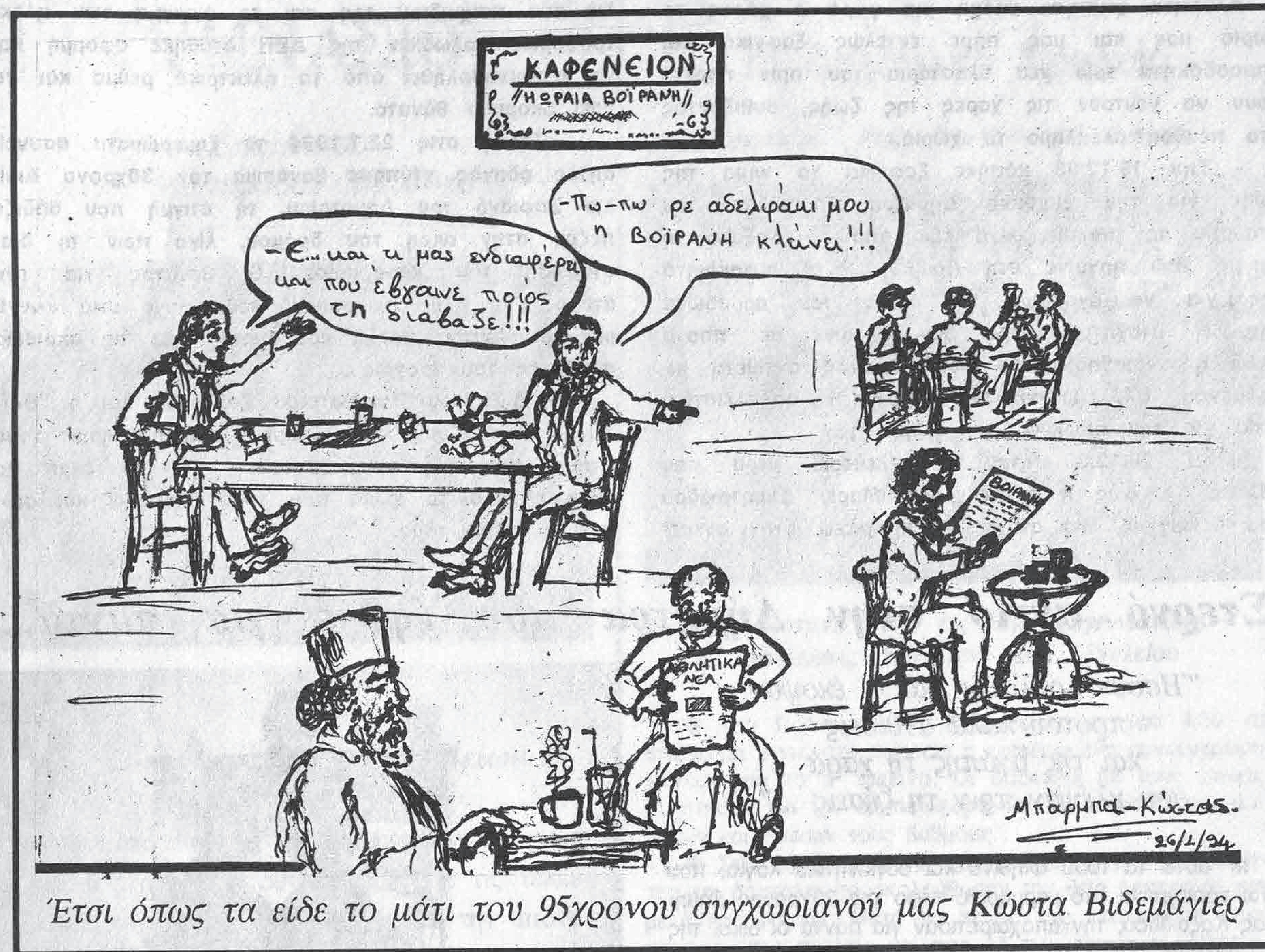
Εμείς θα σε θυμόμαστε πάντα σαν το γελαστό παιδί και θα σε τραγουδάμε με τα λόγια του ποιητή "Ησουν καλός ήσουν γλυκός...."

βοϊράνη

Επιμελεία ΚΚΚ

- είδα . . .
- άκουσα . . .
- έμαθα . . .

Έτσι όπως τα είδε το μάτι του 95χρονου συγχωριανού μας Κώστα Βιδεμάγιερο

Η στήλη της ποίησης

Δημοσιεύουμε και σ' αυτό το φύλλο δύο χαρακτηριστικά ποίηματα που ανήκουν στην συλλογή ποιημάτων του συγχωριανού μας Κυριάκου Φυλαντζόπουλου

Χωριό μου

Χωριό μου ονειρέμενο
Σε εσέ που λατρευτό^ν
γνώρισα το πρώτο φως
τ' αστραφτερό.

Σε εσέ που ο καθείς μας
νιώθει την χαρά αγνή
εδώ του το ποτάμι τρέχει
και λαίζει το αρνί.

Στον αργό το φύσημα τ' αγέρι
που μοσχοβολά ανθίζουν την
άνοιξη τα δέντρα και δεν
φιβούνται τον βορά.

Πόσο θα ήθελα σιμά σου
για να ζήσω ως τα βαθιά
γεράματα εδώ να ξεψυχήσω.

Σατυρικό

Καβάλα όπως ήμουνα
πάνω στης ξωής το άτι
και πέρναγα το ατελείωτο
δύσκολο μονοπάτι.

Το μάτι μου εστάθηκε
στη γη και στα λουλούδια
και είδα κοπέλες που
ψέλνουνε ξένοιαστες, τραγούδια.

Και είπα με την σκέψη μου
για δες πως είναι αυτές
που καίνε και σκλαβώνουνε
των νέων τις καρδιές.

Ήθελα να ήμουνα χάρος
και να έπερνα ψυχές
και τότε θα τα λέγαμε
ώ φόνισσες, ώ τρύπες ανοιχτές.

Πικοία

Η ιδέα της έκδοσης της "Βοϊράνης" ήταν μια πρόκληση για μένα. Δόθηκα μ' όλη μου την ψυχή για την υλοποίηση της και αφέρωσα ένα μεγάλο μέρος από τον πολύτιμο και ανύπαρκτο χρόνο μου, για να έχει μια αισθητικά άρτια εμφάνιση και να καλύπτει κάθε που έχει σχέση με το χωριό μας. Ήταν ένα τόλμημα δύσκολο που για... ακόμη δυσκολότερο λόγω της αναγκαστικής απουσίας μου από το χωριό.

Μοναδικό κίνητρο η αγάπη μου για τον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσακαί μοναδικός στόχος, η διάδοση της "Βοϊράνης" σ' όλους τους συγχωριανούς και η προβολή του χωριού μας. Παρ' ότι είχα την ευθύνη της εφημερίδας για διάστημα πάνω από δύο χρόνια, συνειδητά υποβάθμισα τον εαυτό μου, έτσι ώστε να δίνεται η ευκαιρία και σε άλλους, κυρίως νέους, ισότιμης συμμετοχής στην έκδοση της με διάθεση να περιέλθει κάποτε σ' αυτούς και η αποκλειστική ευθύνη της εφημερίδας.

Μέσα από τις στήλες της "Βοϊράνης", αλλά και δια ζώσης

έκανα συνεχείς εκκλήσεις για συνεργασίες και ζήτησα την βοήθεια όλων κυρίων σε πρακτικά θέ-

πράξη οι λόγοι που οδήγησαν στην έκδοσή της και στην δική μου συμμετοχή σ' αυτήν, αισθάνομαι ότι δεν είμαι σε θέση να συνεχίσω κι άλλο αυτή την προσπάθεια, θέση της οποία γνωστοποίησα επανειλημένα στην διοίκηση του συλλόγου, αναμένοντας τη λήξη της θητείας της και την συμπλήρωση τριετίας, ώστε να μην υπάρχουν εκκρεμότητες με καταβληθείσες συνδρομές. Οι χαρές και οι συγκινήσεις που δοκίμαζα κάθε φορά που εκδίδονταν ένα φύλλο της, δεν μπορούν με τίποτε να αντισταθμιστούν με τις πολλές πικρίες που δοκίμασα όλο αυτό το διάστημα. Πικρίες οφελόμενες στο παγερό τείχος αδιαφορίας για την

συνεχιστεί η έκδοση της "Βοϊράνης" και εφ' όσον φυσικά μου ζητηθεί.

Αυτό για μένα, όπως και κάθε συνεισφορά για το καλό του χωριού μου, αποτελεί ηθικό καθήκον, το οποίο κάποτε θα πρέπει να μάθουμε όλοι ότι βρίσκεται πάνω από όποιες διαφορές και προσωπικές φιλοδοξίες.

Ευχαριστίες

Αποχαιρετώντας τη "ΒΟΪΡΑΝΗ" για τους λόγους που εκθέτω σ' άλλες στήλες αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω δημόσια απ' αυτή τη θέση, που ήταν ο διαυλος επικοινωνίας μου με τους αναγνώστες της, όλους όσους βοήθησαν με κάθε τρόπο στην παρουσία της για μια τριετία.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στον Τάσο Ασλανίδη και Στάθη Σιμήκογλου που για δύο χρόνια (από ένα ο καθένας) ήταν πρόεδροι του Πολιτιστικού Συλλόγου και αγωνίστηκαν με τις δυνάμεις που είχαν για την επιτυχία της "Βοϊράνης". Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον Χρήστο Μπαρούδη και Στέλιο Αναστασιάδη, που μετείχαν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στην συντακτική επιτροπή και συνέβαλαν αποφασιστικά στην δημιουργία της εφημερίδας. Να ευχαριστήσω ακόμη όσους συνεργάστηκαν μαζί μας, στέλνοντάς μας άρθρα και άλλου είδους πονήματά τους, που κόριμησαν την "Βοϊράνη" όλο αυτό το διάστημα.

Η προσφορά αυτή του πνευματικού τους μόχθου ήταν ιδιαίτερα σημαντική για την υλοποίηση κάθε "Βοϊράνης" ελπίζω δε να μη σταματήσει ως εδώ.

Τέλος να ευχαριστήσω όλους τους αναγνώστες καθώς και αυτούς που μας έκαναν την τιμή να μας στέλνουν επιστολές με τις σκέψεις τους και τα καλά τους λόγια.

Στο κάτω κάτω σ' αυτή την άχαρη υπόθεση το μόνο που μένει ως κέρδος είναι τα λίγα καλά λόγια. Δεν κοστίζουν τίποτε και όμως φαίνονται ότι είναι πολύ ακριβά...